

אסופת שירה לליל הסדר התשפ"ד

איפה אתם בחג?

בליל הסדר השאירו כיסא ריק למען החטופים

צלמו את כיסא החג השמור - ושתפו:

#Let_my_people_go

כיסא ריק לחג

מה נשתנה בלילה הזה? הכול השתנה בלילה הזה.
השנה, כשכולנו נתכנס לליל הסדר, נכוון את הלב לשותפות
עם המשפחות שחוו אובדן וכאב בתקופה הזו.

כשנשב לשולחן לא נשכח את **133 החטופים והחטופות** שלנו
שעדין שבויים בשבי חמאס. נוסיף סביב שולחן הסדר כיסא ריק
שינכיח את אחד מהחטופים והחטופות, ואת התקווה שיצאו לחירות.
יהודים מכל העולם הצטרפו ליוזמה. יחד נקרא לעולם להיאבק על שחרורם.
כי ליבנו לא שלם עד שכולם ישובו הביתה.

אבינתן אור • אביתר דוד • אברהם גלעד מונדר • אגם ברגר • אוהד בן עמי • אוהד יהלומי • אור לוי • אורי דנינו •
איתן הורן • איתן אברהם מור • אלון אהל • אליה כהן • אליהו שרעבי • אליקים ליבמן • אלכסנדר דנציג • אלכסנדר
לובנוב • אלכסנדר טרופנוב • אלמוג סרוסי • אלמוג מאיר ג'אן • אלקנה בוחבוט • אמילי דמארי • אנדריי קוזלוב •
אריאל קוניו • אריאל ביבס • ארבל יהוד • אברה מנגיסטו • אוריאל ברוך • אביב אצילי • אורון שאול • איתי סבירסקי
• איתי חן • איתן לוי • אילן שלמה וייס • אורן גולדין • אליהו מרגלית • אריה זלמנוביץ • אל"מ אסף חממי • בר
אברהם קופרשטיין • גיא גלבווע דלאל • גדי משה מוזס • גלי ברמן • גדי חגי • גיא חבר • גיא אילוז • דוד קוניו • דורון
שטיינברכר • דולב יהוד • דניאלה גלבווע • דרור אור • דניאל פרץ • הירש גולדברג פולין • הדר גולדין • זיו ברמן • חנן
יבלונקה • חיים פרי • טל שוהם • טל חיימי • יאיר יעקב • יאיר הורן • יגב בוכטשב • יוסף חיים אוחנה • יורם מצגר •
יצחק (איציק) אלגרט • איציק (יצחק) גלרנטר • ירדן ביבס • ג'ודי (יהודית) ווינשטיין • יוסף שרעבי • יקותיאל יהודה
נחמן כץ • יונתן מרדכי סמרנו • כפיר ביבס • כרמל גת • ליאור רודאיף • לירי אלבג • מישל ניסנבאום • מקסים הרקין
• מתן אנגרסט • מתן צנגאוקר • מיה גורן • מני גודארד • נדב פופלוול • נועה ארגמני • נמרוד כהן • נעמה לוי •
סהר ברוך • עומרי מירן • עודד ליפשיץ • עומר מקסים נאוטרה • עומר שם טוב • עומר ונקרט • עופר קלדרון • עידן
שתיוי • עידן אלכסנדר • עמירם קופר • עמית אסתר חיה בוסקילה • עדן ירושלמי • עוז דניאל • עופרה קידר • ענבר
הימן • צחי עידן • צבי פלדמן • קית' סיגל • קרינה ארייב • רומי גונן • רון בנימין • רום ברסלבסקי • רביד כץ • רון
ארד • רן גואילי • רונן אנגל • שגב כלפון • שגיא דקל חן • שירי ביבס • שלמה מנצור • שלמה זיו • שני ניקול לוק •
שקד דהן • שי לוינסון • תמיר נמרודי • תומר יעקב אחימס • תמיר אדר • יוסף חמיס אלזיאדנה • חמזה אלזיאדנה •
קאידה פרחאן אלקאדי • הישאם א-סייד • אוריין הרנגדו • ביפין ג'ושי • ג'ושוע לואיטו מולל • נטפונג פינטה • סטיאן
סוונקאם • מוחמד אלאטרש • סריון וואט'ארה

תוכן עניינים

4	קריאת היוזמה לכיסא ריק בסדר הזה
5	דברי הקדמה של הרבנית שרה סגל-כץ
		אוסף השירים:
7	בכל קול
7	<u>* (לפעמים נדמה)</u>
8	<u>בעבור זה</u>
9	את
11	<u>* (חסרה לי מילה)</u>
11	<u>ומאיפה אפשר בכלל להתחיל</u>
11	<u>* (מאז אותה שבת שחורה)</u>
12	אישה אחת
12	<u>עסקת החזרת חטופים וחסופות מס' 1</u>
13	חדר
13	עכשיו
14	<u>בלילות אני חולמת</u>
14	לפניך
15	<u>נצחונות קטנים</u>
15	מבול
16	<u>במקום שאין אנשים, היי</u>
16	גלות
17	<u>עכשיו אנחנו צריכים תורה חדשה</u>
18	עוד ועוד
19	ממעמקים קראתיך

כיסא ריק לחג

מה נשתנה בלילה הזה? הכול השתנה בלילה הזה. השנה, כשכולנו נתכנס לליל הסדר, נכוון את הלב לשותפות עם המשפחות שחוו אובדן וכאב בתקופה הזו.

כשנשב לשולחן לא נשכח את 133 החטופים והחטופות שלנו שעדיין שבויים בשבי חמאס. נוסיף סביב שולחן הסדר כיסא ריק שינכיח את אחד מהחטופים והחטופות, ואת התקווה שיצאו לחירות. יהודים מכל העולם הצטרפו ליוזמה. יחד נקרא לעולם להיאבק על שחרורם. כי ליבנו לא שלם עד שכולם ישובו הביתה.

צלמו את כיסא החג השמור - ושתפו #Let_my_people_go

"כאילו הוא
יוצא
ממצרים"

הילי וורטמן מויאל, יטבת פייראיזן וייל והדס סבתו

ליל הסדר עם תקוות ל"השתא בני חורין"

חג הפסח השנה איננו פוסח על התעוקות הרובצות עלינו והמועד הזה פוגש את כולנו במצב רוח לא חגיגי. בחוברת שכאן מונחות הצעות להתמודדות עם ציונו של ליל הסדר כששביריו של הלב מכבידים על כל רננה מתוך מחשבה שהיאחזות במילים מאפשרת לבטא את הכאב ולא לכלוא אותו.

הפואטיקה המובאת כאן ברצף של שירים רבים שנכתבו מאז המתקפה בשבעה באוקטובר מתמודות עם ההווה מתוך שיחה כנה ואף בהידרשות לתבניות מחשבה ושפה שנשאנו קודם לכן, ואיננו יכולים עוד לבטא אותם כתמול שלשום.

אולי עד השנה היינו בעצם שיפוטיים ביחס לבן "שאינו יודע לשאול" ולא ראינו אפשרות ששתיקתו נובעת מאילמות עמוקה, כשהוא נתון בטרואמה או נושא אחת שרישומיה לא פגו. השנה, אפשר להביט מחדש בבן הזה ולזהות בו גם אותנו. השנה, אנו זקוקים למי שיפתח ויספר לנו סיפור שיש בסופו סוף טוב של גאולה, שיבטיח שאנחנו לא מספרים סיפור שחתום בעבר אלא שנוכל לקרוא בו רבדים של חיינו - רק שיהיו חיים ותהיה חדווה ולא חרדת חיים ואבלות מרובה. "ואולי תִּרְפָּ / כָּל הַתְּהוֹמוֹת / נִמְצָא מֵיָם", כותבת המשוררת מיטל חודורקובסקי, ואנו מבקשים את אביב האמונה ומים חיים בכל מובן.

לעולם לא נדע את התהליכים הממשיים בין 'פסח מצרים' ל'פסח דורות' עד לכדי גיבוש ההגדה כפי שאנו קוראים בה. כן, אפשר להשוות גרסאות של כתבי יד ודפוס אבל, את כל מה שקרה קודם לכן והיה בעל-פה או באופן של הורשת סיפורים מדור לדור - באומר ולצד הרבה שתיקה, לא נדע. ככה זה כשנמצאים ממש בפנים ועוד אין עוד פרספקטיבה. כך גם עתה, אנחנו בתוך הווה מתמשך מאז שמחת תורה אבל גלגל השנה כמו עיוור למכאובינו ומבשר עונה חדשה.

החגים מגיעים במועדם ואנו פוגשים בסמלים ובנרטיבים אישיים וכלליים שקוראים לנו לפענח כיצד לאחוז בהם בשנה הזו.

תקוותנו היא שלמרות נתינת המקום לעצב שלא ייעלם עם כניסת החג וההסבה אל שולחן ליל הסדר, חוברת זו ויוזמות נוספות של גופים רבים ומגוונים - יהוו מזור מסויים בתוך המצב בו השמחה נעדרת. למרות שק הדמעות, ההלם המתמשך, האובדן המרובה והדאגות ביחס לעתיד נבקש שיחה ישירה עם מסרים של חירות וגאולה ונדרוש אותם מחדש ונדרוש את קיומם במהרה. באם אנו מבקשים מובן פועם ורלוונטי, גם בעת הזו, אזי שיחה כנה עם שכבות שונות של מילות ההגדה ומסריה - תניב התמודדות של ממש עם כל מה שייסב עימנו אל הסדר. מי יתן והתמודדות זו תביא אותנו לדרוש בעיניים חדשות את ההגדה ולמצוא בה משענת בימים אלו.

הלוואי והתוכן המונח כאן יהווה משענת בימים אלו.

הרבנית שרה סגל-כץ וצוות גלויה.

בכל קול

נורית הירשפילד

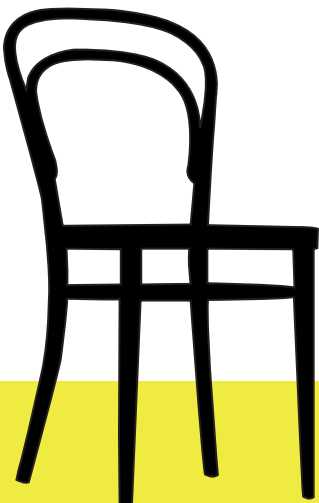
כָּל יוֹם וְיוֹם
חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת עֵצְמוֹ
כְּאִלּוּ הוּא נְחֻטָּף לְגִבּוֹל מְצָרִים
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תְמָרוּרִים,
מְבַכִּים וּמְמַאֲנִים לוֹתֵר עַל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
כִּי עוֹדֵם.
קוֹל חַיֵּי אַחֵינוּ, אַחֵיוֹתֵינוּ, קְשִׁישֵׁינוּ, וְטַפְנוּ
זוֹעְקִים אֵלֵינוּ מִן הַמְּנַהֲרָה.

*

גלי רביץ

לְפַעֲמִים נִדְמָה
כִּי צֶעַר הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
הַתְּנַקֵּז אֶל אָדָם אֶחָד
וְצַעֲקָה אַחַת מְחוֹלֶלֶת צוֹנְמִי

בְּכָל יוֹם
אֲנִי בּוֹכָה קֶצֶת
וְכָל הָעוֹלָמוֹת שְׂלֵיִדִי מוֹצְפִים

בעבור זה

אסנת אלדר

סְבִי שְׁתַּק אֶת כָּל הַזְּעוּת שֶׁנֶּחֱרַטוּ בְּגוּפוֹ
רַק מִסֵּפֶר זְהוּי עַל אֲמַת יָד שְׁמַאל
נִשְׁאָר כְּצוּפֵן לֹא מִפְּעֵנַח שֶׁל עֵבְרוֹ
"בְּעֵבֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי" מְלַמֵּל בְּעֵרֵב יָמָיו
אֲז כָּבַר לֹא הִקְשַׁבְתִּי
אֲנִי לֹא דוֹבְרַת פּוֹלְגִית.

פַּעַם יִדְעֵתִי לְשֹׂאֵל
בְּחֻכְמָה, בְּתַמִּימוּת, בְּקִמְצוֹץ שֶׁל רְשָׁעוֹת
דִּלְגָתִי בְּקִלְלוֹת מְחַרְבֵּן לְגֵאלָה
מִיָּמֵי הַזְּכָרוֹן לְתִקְוָה
ה"בְּעֵבֹר זֶה" הַשְּׁקִיט אֶת פֶּחַד יְלִילוֹתֵי.

בְּנוֹתֵי מְבִיטוֹת בִּי בְּמַבְט שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל
אֲנִי רוֹצָה לְפָתַח לָהֶן
לִיִּצֵב אֶת אֲדַמְתָּן הַסְּדוּקָה
לְסַמֵּן לָהֶן אֶת הָאָרֶץ הַמְּבֻטָּחַת.
אוֹלָם הַשְּׁבֵת הֵיא
עוֹצֶרֶת אוֹתִי מִלְּהַבְטִיחַ לָהֶן
"בְּעֵבֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם".

את לא נולדת בת חורין.
 גם לא הופכת בת. חורין.
 את מחפשת, את שואפת,
 מנסה, לעתים מעמידה פנים שאת
 כן את. את בת. חורין.

את לא נולדת בת חורין.
 את שואלת את עצמך
 מה זה אמר
 להיות, כזו מין בת חורין.
 כובלת את עצמך בהגדרות,
 בדקדוקים, בתחבולות,
 בתחבירים, גבולות,
 גדרות,
 ובין לבין
 את כלל וכלל לא בת.
 חורין.

את לא נולדת בת חורין.
 את בת של זמן. של עת.
 בת של מחזור שותת.
 את נתונה לקצב מחוגי החדש.
 את מדממת. את טמאה.
 את חמה. את מתקררת.
 מביצת. מפילה.
 את עשויה מנקבים. חרים.
 ולא. את לא נולדת
 בת חורין.

את לא נולדת בת חורין.
 את פלואה בין כלוב זהב
 לגדר תיל.
 את רואה תקרת זכוכית
 מעל. את לא שוברת.
 לא בת חיל.

את לא נולדת בת חורין.
 קדם וראשית לכל, את שייכות.
 את נשל.
 את בת של. אמא של.
 את זוג של. מקדשת,
 מקדישה עצמה, את שעויתה,
 את ימיה, נקביה,
 והחורין? נושר בעקביה.

את לא נולדת בת חורין.
 את נולדת אשמה, חיבת, מכרחה.
 את לא בוחרת, את צריכה!
 את בוררת, מתפקדת,
 מעדיפה, מתעדפת.
 מתעיפת.
 אבל גם ליטש את לא הולכת
 בת חורין.

את לא נולדת בת חורין.
את כן נולדת. את.
גמישותו של הלב.
לומדות מחדש
לישן
להתקלח
לאכול
להאמין
שאתו כאן
שלעולם לא ילקח מכן עוד
גופכן
חרותכן
ספורכן

את לא נולדת בת חורין
את לא גדלה כבת חורין
את לא צומחת בת חורין
וכנראה גם לא תמותי בת חורין.
את נחטפת מביתה. את נחטפת
מעצמה.
מארצה. מאדמתה.
את נגררת, מדממת, את משפלת,
נאנסת,
את בכלוב. את בנקבה.
אין שמים, כוכבים. אין הבטחה.
אין חורין. ואין תקווה.
את שורדת. את שורדת.
נאחזת. לא שורדת.
לא זוכרת.
לא מתרת.
את לא נולדת
בת חורין.
אה את עדין מתעקשת
בין גדר להגדרה,
בין שעבוד להתמסרות,
לשמר ולו מעט, קמצוץ כזית
על חורין המחשבה,
על חורין הנוכחות,
חורין ההעדר והשתיקה,
ועל הזכות לצעק, לזעק, לצרח
מחורין ועד ירושלים (או בירות),
בהעדר חרות.

*

חגית זוהרה מנדרובסקי

חִסְרָה לִי מֶלֶה לְתֹאֵר
כָּמָה אֵין לִי מְלִים.
מֶלֶה אַחַת נֶעְדְּרַת
נְחֻטָּה
מִיִּשְׁהוּ מִפְּרֶק אוֹתָה לְאוֹתִיּוֹת.
אֵין לָהּ אִיר לְקֹרֵא לִי לְעִזְרָה.

ומאיפה אפשר בכלל להתחיל

חגי פרץ

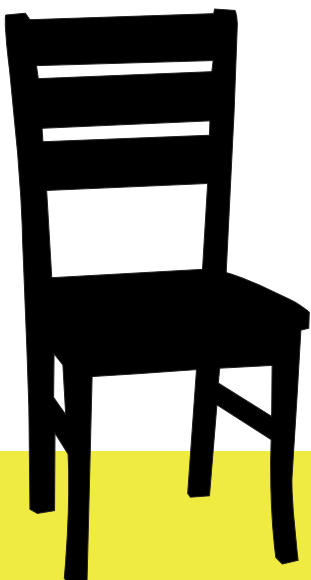
ומאיפה אפשר בכלל להתחיל עֲכָשׁוּ לְצָרַח, לְשַׁכַּח, לְסַלַח, לְהִיּוֹת הָאֲנִי שְׁלִפְנֵי, הָאֲנִי שְׁאֲחִירֵי מִי שְׁכָבֵר אִף פְּעַם לֹא אֶהְיֶה. מֵאִיפֹה אֶפְשָׁר בְּכֻלּוֹ לְהִתְחִיל עִם הַכּוֹחַ, עִם הַכּוֹחַ הַזֶּה שְׁמִמָּה, עִם מָה שְׁמַנְסָה לְצִאת כָּל כָּה, עִם מָה שְׁנִכְנַס כָּל-כָּה עִמָּךְ שְׁכָבֵר אִי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא יוֹתֵר, לֹא עֲכָשׁוּ, לֹא אִף-פְּעַם, לְדַעַת שְׁהִזְמַן כּוֹן יִשְׁנָה, וְלֹא לְהֶאֱמִין שְׁאֶפְשָׁר, וְלֹא לְהֶאֱמִין שְׁבְכָלְל עוֹד אֶפְשָׁר אִי-פְּעַם לְהִתְחִיל, לֹא מְכָאוּ, לֹא מְשִׁם, וְלֹא מֵאִף אִיפּוֹשְׁהוּ שְׁלֹא יֶהְיֶה, לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, רַק שְׁיִשְׁרַף הַכֹּל, וְהַכֹּל יִהְיֶה לְאֶבֶק שֶׁל שְׁנַיִם, שֶׁל מְרַחֲקִים, שֶׁל הָאֲנָשִׁים שְׁהִיוּ הַכֹּל וְשְׁכָבֵר לֹא יֶהְיֶה, אֶלֶּא רַק אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת בְּרוּחַ.

*

מיכאל זץ

מֵאֵז אוֹתָה שְׁבַת שְׁחוֹרָה
תְּמִיד תְּנִיחוּ
שְׁגָם עִם עֵינַיִם עֲצוּמוֹת,
אֵינְנִי יָשׁוּ.

גַּם עַל חִלּוּמוֹת
אֶל תְּשַׁאֲלוּ אוֹתִי,
אֲנִי חוֹמֶק מְסִיוֹטִים
כְּמוֹ מְכַדוּרִים.

אישה אחת

סמדר פלק-פרץ

לעמית סוסנה

אִשָּׁה אַחַת
עוֹצֵרֶת
אֶת זָרֵם הָאֵוִיר. אֶת קֶצֶב הַלֵּב
נֹצֵבֶת וּמְסַפֵּרֶת
אֶת צְלִיפֵת הַכָּאֵב
אֶת עֵמֶק הַשְּׁפָלוּת
אֶת צְרִיבַת הַנְּשִׁיָּה
אִשָּׁה אַחַת
מוֹל תְּהוֹם שְׁהוּוֹה. שְׁהִיָּה.
אִשָּׁה אַחַת עוֹז אוֹזֶרֶת
אִשָּׁה אַחַת עוֹזֶרֶת לְאַחֶרֶת
אִשָּׁה אַחַת
מוֹל
כָּל הָעוֹלָם.

עסקת החזרת חטופים וחטופות מס' 1

אסנת אלדר

לוֹ יִכְלֹתִי
הֵייתִי מְבֹטָלֶת הַגְּדָרוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
שֶׁל גִּיל, מְגָדָר וּמִצָּב מְשֻׁפָּחִי
הֵייתִי מְשֹׁאֵרָה אֶת הַיְדִיעָה
שֶׁלִּנְשָׁמוֹת שֶׁנִּחְטְפוּ עִם שַׁחַר מִמְּקוֹמָן
יֵשׁ אָבָא וְאֵמָא
וְגַעְגוּעַ מַעֲתִיק בְּשִׁמָּה.
יֵשׁ תְּהוֹם שֶׁנִּפְעָרָה בֵּין הַלְּפָנֵי וְהָאֲחֵרֵי
וְשִׁאלוֹת שֶׁנּוֹתְרוֹת לְלֹא מַעֲנָה.
בְּהַעֲדָרָן מִמְּשִׁיר לְהַפְרֵם לִי
צָלַם אֱלֹהִים.

חדר

רותי סבט

כָּל עוֹלָמָהּ מְרֻכָּז בְּחֶדֶר אֶחָד.
זֶה מָה שֵׁישׁ לָהּ כְּעֵת
חֶדֶר אֶחָד בְּמִלּוֹן
עִם בֵּן זוּגָה
לִיד יָם הַמֶּלַח, מְזַג אֲוִיר נְהַדָּר
רְחוֹק מְכַל דְּבָר

צָרִיךְ לְהַגִּיד תּוֹדָה
שֵׁישׁ לָהּ חֶדֶר
אוֹמְרִים לִי
קָדָם תַּחֲיוּ שְׁלוֹשָׁה חֲדָשִׁים
שָׁנִים בְּחֶדֶר אֶחָד
נִרְאָה אִם תִּגִּידוּ תּוֹדָה

עכשיו

טלי פז

עֲכָשׁוּ אֲנִי מְכַנְסֵת גּוֹזְלֵי סְבִיבִי
עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹאֶבֶת דְּמַעוֹתַי פְּנִימָה
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְנַסֶּה לְדָלוֹת מֵתוֹכִי חֵיוֹנֵי סָרְק
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְשַׁתְּדֶלֶת לְחֵתֶךָ יִרְקוֹת, לְטִגָּן חֲבִיתוֹת, לְהַכִּיִן מִזּוֹן שָׁהֵם אוֹהֲבִים
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְאֻפְשֶׁרֶת לָהֶם לְאָכֵל כַּמּוֹת בְּלִתֵּי הַגִּיוֹנִית שֶׁל מְתוֹקִים
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְרַחֵקָה אוֹתָם מִן הַטִּלְבִּיזָה וְהַנִּיָּדִים
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְחַפֶּשֶׁת לְעֲצָמֵי הַפּוּגוֹת שֶׁל שֶׁקֶט
עֲכָשׁוּ אֲנִי חוֹלְמֵת בְּלִילוֹת עַל אֶסוֹן גָּדוֹל וְזוֹעוֹת נוֹרְאִיוֹת, שׁוֹמְעֵת יְרִיֹת רוֹבִים וְזַעֲקוֹת
עֲזָרָה
עֲכָשׁוּ אֲנִי מִיַּחֲלֵת בַּיָּמִים לְתַקוּמָה מְחַדֶּשֶׁת
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְתַאַמְצֶת לְאֶסֶף כּוֹחוֹתַי, לְכַבֵּשׁ כְּעָסִי, לְנַשֵּׁךְ שִׁפְתֵי
עֲכָשׁוּ אֲנִי מְנַסֶּה לְבַחֵר בַּחַיִּים שֶׁעֲדִין כָּאוּ.

בלילות אני חולמת

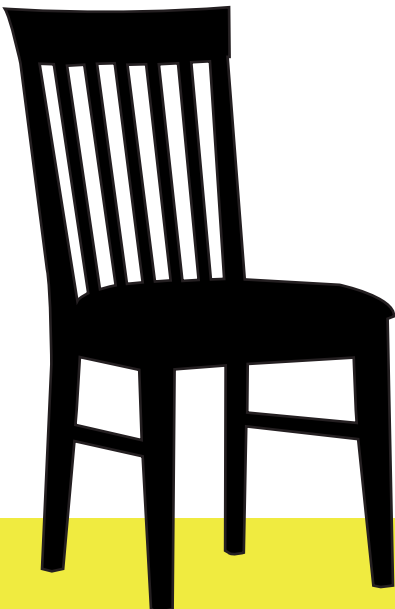
אסנת אלדר

בלילות אני חולמת את חזרתך
רוֹאֶה אֶתְךָ יוֹרְדוֹת מְטַנְדְּרִים לְבָנִים
מְשֹׁאֵרוֹת מֵאַחֹר גּוּף דְרוֹךְ
עוֹר מְצַטְמָר לְמַגֵּעַ לֹא רְצוּי
אִי וְדָאוֹת.
אֶתְּךָ כָּאוֹ.
נִשְׁבֵּל דְמָעוֹת נִשְׁסַלֵּל נְתִיב קִבֵּעַ עַל
פְּנֵיךָ
מְהַדְּד נְתִיבֵי רְפוּי שְׁעוֹד נְכוֹנוֹ לְכֹן.
בְּנְתִיבוֹ אֶתְּךָ לּוֹמְדוֹת מְחַדָּשׁ
רְכוּתוֹ שֶׁל חֲבוּק
עֲצָמָתָהּ שֶׁל יָד בּוֹטַחַת
גְּמִישוֹתוֹ שֶׁל הַלֵּב.

לפניך

עידית מצא

אֶז אֲנִי מִתְעוֹרֶרֶת בְּבִקְרָה
לְפָנֶיךָ
כִּדֵי שְׁאוּכַל לְבָכוֹת
מְסַפֵּיק זְמַן כִּדֵי שְׁכֶשֶׁתְּקוּמִי
אֲנִי אַחִירָה וְאֵגִיד לְךָ
שִׁיְהִיָּה בְּסֵדֶר
אֲמָהוֹת לֹא מְשֻׁקְרוֹת
הֵן פְּשׁוּט שׁוֹרְדוֹת אַחֶרֶת

נצחונות קטנים

מיכאל זץ

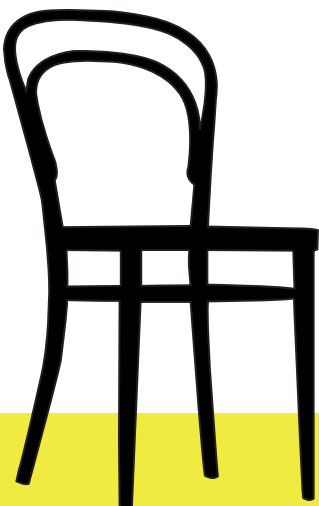
כָּל בְּקָר אָנִי מְזַמֵּן לְעַצְמִי
נְצָחוֹנוֹת קְטָנִים,
שֶׁל טוֹב עַל הָרַע
שֶׁל יֵשׁ עַל הָאִין
שֶׁל בְּיַחַד עַל הַלְּבָד.
בְּיָמִים אֲחָדִים אָנִי מְנַצֵּחַ
וּבְאַחֲרֵים מְפָסִיד,
וְכָךְ חוֹזֵר חֲלִילָה.

כָּל עָרַב אָנִי מְשֹׁאֵיר לַחֲשָׁה,
פֶּתַח קָטָן שֶׁל
אוֹר.

מבול

אירית פיינגולד

יוֹכְבֵּד מְזַפֶּתֶת אֶת הַתְּבֵה
יָדַיִם שֶׁל קְבוּצָנִיקַיִת
זְקֵנָה וְחִיּוּהָ שְׂאֵבָן
כְּשֶׁתְּפָגֵשׁ בְּנִשְׁבִּי אֶת פְּרֵעָה
הִיא לֹא תִתֵּן לוֹ אֶת
הָעֵנֶג לְרֵאוֹת אוֹתָהּ בּוֹכָה.
בְּזָרוּעוֹת פְּתוּחוֹת תִּשְׁלַח
אֶת תּוֹרְתָהּ הַלְּאָה.
בְּנִהְרוֹת הַמְּנִהְרוֹת
הָאוֹיֵב יוֹרִיד יָד מִהַנְּשָׁק
יְהִי עָרַב, יְהִי בְּקָר
וְהִיא
בוֹרֵאת
מְצִיאוֹת.

במקום שאין אנשים, היי

רוית גרוסמן ת"ד

אָנִי מְחַפֶּשֶׁת אוֹתָךְ
בְּכָל מְקוֹם;
כְּשֶׁשָּׁבְתִי בּוֹדְדָת,
וּמְשׁוּעַת בְּלִבִּי שְׁאֵת קִימַת שָׁם
בְּתוֹךְ הַשְּׂכוּנוֹת,
שְׁבַעֲיָיִךְ חֶמְלָה
וְלִבֶּךָ לֹא קִנְיָה,
שֶׁתְּמַשִּׁי מִיָּאוֹר הַתְּפֹת
כְּמוֹ בַת פְּרַעָה אֶת מֹשֶׁה.

גלות

יעל קריא

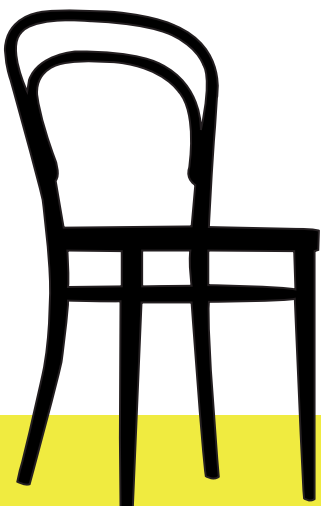
בְּחֵיאת שְׂכִינָה, אֵיפֹה אַתָּה? כִּכָּר כֶּמָּה חֲדָשִׁים שְׁאֵת נֶחְבֵּאת אֶל כְּלִיָּה.
בְּחֵיאת שְׂכִינָה, שְׁאַלְתִּי, קָרָאתִי, לְחִשְׁתִּי, דְּמַמְתִּי אֶת שְׁמֶךָ.
בְּחֵיאת שְׂכִינָה, הַחֲשָׁה, הוּי הַחֲשָׁה.
בְּחֵיאת שְׂכִינָה כֶּמָּה בְּכִי. כָּל מְשַׁבְּרִיךְ וְגַלְיָה עָלִינוּ עָבְרוּ.

עכשיו אנחנו צריכים תורה חדשה

אלחנן ביר

עֲכָשׁוּ כְמוֹ אֲוִיר לְנִשְׁימָה
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תּוֹרָה חֲדָשָׁה.
עֲכָשׁוּ בְּתוֹךְ הָאֲוִיר שֶׁנִּגְמַר וְהִצְאָר שֶׁנִּמְחַק
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מִשְׁנֵה חֲדָשָׁה וּגְמָרָא חֲדָשָׁה
וְקַבְלָה חֲדָשָׁה וְעֲלִיּוֹת נְשָׁמָה חֲדָשׁוֹת
וּבְתוֹךְ כָּל הַשֶּׁבֶר וְהַמְלַח וְהַחֲרָבָה, עֲכָשׁוּ
חֲסִידוֹת חֲדָשָׁה וְצִיּוֹנוֹת חֲדָשָׁה
וְהַרְבֵּ קוֹק חֲדָשׁ וּבְרִנָּה חֲדָשׁ
וְלֹאָה גּוֹלְדֵבְרֵג חֲדָשָׁה וַיְחַוֶּה דַעַת חֲדָשׁ
וְאֲמָנוֹת חֲדָשָׁה וְשִׁירָה חֲדָשָׁה
וְסִפְרוֹת חֲדָשָׁה וְקוֹלְנוֹעַ חֲדָשׁ
וּמְלִים חֲדָתִיּוֹן-עֲתִיקִין
וְנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת-עֲתִיקוֹת מִהָאֲוָרָה,
וְאֶהְבֶּה חֲדָשָׁה מִתּוֹךְ הַבְּכִיָּה הַנוֹרָאָה.
כִּי נִשְׁטַפְנוּ כָּלְנוּ בְּנִהְרוֹת רַעִים וּבְאֵרֵי
וְאֵין בָּנוּ הַר וְאֵין עוֹד לַוְחוֹת
וְאֵין לָנוּ מִשָּׁה וְאֵין בָּנוּ כּוֹחוֹת
וּבְיַדֵּינוּ עֲכָשׁוּ הַכֹּל
נִתְּן

עוד ועוד

דפנה חיימוביץ'

שִׁפְרָסְמוּ בַיָּמִים הַקְּרוֹבִים
שְׁמוֹת נֹסְפִים שֶׁל אָנָשִׁים אֲהוּבִים.
כָּל אֶחָד יִצְרֹב אֶת הַלֵּב,
בְּשִׁפּוּדִים שֶׁל כָּאֵב.

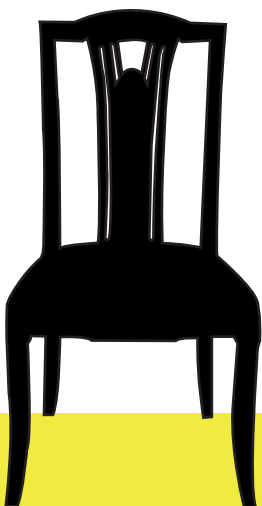
אָנִי רוֹצֵה לְזַכֵּר אוֹתָם, אֶת כָּלֵם,
זְכָרָם הַבְּרוּךְ לֹא יִמָּחֶה לְעוֹלָם.

עוֹד וְעוֹד גּוֹלְשׁוֹת הַדְּמָעוֹת,
מְטֹשְׁטָשׁוֹת שְׁמוֹת
הַפְּרוּשִׁים עַל גְּבִי עֵתוֹן יוֹמִי – 14.10.2023.
וּמִבִּין אֵינְסֹפּוֹר, אָנִי דוֹלָה כְּפָנִינִים,
שְׁמוֹת בָּנוֹת וּבָנִים.
כָּל שֵׁם מְכִיל עוֹלָם,
עוֹלָם שֶׁל אָדָם שְׁרֵאשִׁיתוֹ בְּהוֹלְדוֹ
וְסוֹפוֹ בְּשַׁעוֹת הַתְּפֹת, שְׁעוֹת הָאִימָה,
שֶׁהָיוּ וְעוֹדֵם מְנַקְבִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

אָנִי דוֹלָה עוֹד וְעוֹד שְׁמוֹת
שֶׁמְעוֹרְרִים בִּי מַחְשְׁבוֹת עֲגוּמוֹת,
עַל הוֹרִים שֶׁקוּוּ, כִּי הַשֵּׁם שֶׁהֶעֱבִיקוּ לָרֶגֶץ הַנוֹלָד
יְלוּהוּ אוֹתוֹ כִּי־הַלּוּם לְאֶרֶץ כָּל חַיּוֹ לְעַד:
עַדִּי הַחִילָת מִקְנָעָם,
עַדִּי הַחִילָת מִקְרִית נְטָפִים,
עַדִּי מִכַּתֵּת הַכּוֹנְנוֹת שֶׁלַחֵם בְּנִתִּיב הָעֵשְׂרָה.

וְשְׁמוֹת הַמְּשַׁקְפִים מִתְנָה שְׁנִתְנָה לַהוֹרִים
בְּעֵת אֲשֶׁר נוֹלְדוּ הַתִּיבּוֹקוֹת הַיְקָרִים:
שִׁי הָעֵתוֹנָאִית מִרְמַת יְשִׁי,
מִתְנִיָּה הַחִיל מִשְׁדָּה אֵילָן,
וְלִנְכַח עֵינֵי הַבוֹכִיּוֹת נִנְעָצִים עוֹד שְׁמוֹת:
מֵאֲגִ'ד תּוֹשֵׁב אֲבוּ-גוֹשׁ,
אֵיבְרָהִים הַחִיל מִהָעִיר הַדְּרוּזִית-מַע'אֵר,
וְעוּזָד, חוּבֵשׁ וְנֵהֶג אֲמִבּוּלְנֵס מֵאֲכָסָאֵל – מוֹעֲצָה מְקוּמִית.

וּבְמוֹעֵקָה הַלוֹפְתָת אוֹתִי בְּאֲזָקִים,
אָנִי מְנַסֶּה לְנַצֵּר בְּמַחְשָׁכִי זְכָרוֹנִי,
אֶת הַשְׁמוֹת אֲשֶׁר בָּהֶם חֲבוּיִים
אָנָשִׁים כֹּה רַבִּים חֲפִים וְזָכִים.
וּכְבֹּדָה מְכֹל מִשָּׂא הַיְדִיעָה,

ממעמקים קראתיך איריס אליה כהן

החלף אפלה באורה
מחנק באויר
מרה בשמחה
תפלה בתודה
שבויים בשבים

אַחִינוּ וְאַחֵינוּ - הַשְּׂבוּיִים וְהַשְּׂבוּיֹת,
הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה,
הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בַּיְבֻשָׁה,
הַמְּקוּם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם,
וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה,
וּמֵאֶפְלָה לְאוֹרָה,
וּמִשְׁעָבוֹד לְגְאֻלָּה,
הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזַמְנוֹ קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמוּן.

יצירה בקרמיקה ותמונה: Orly Pittel, ceramicsbyorly

לדבר גלויות
על מה שכמוס | **גְּלוּיָה**

לעוד שירה שנכתבה בעקבות
השבעה באוקטובר

השאירו כיסא ריק לחג
#Let_my_people_go